

Değişmeyen şeytanî hedef ve Risâle-i Nur'un sarsılmaz düsturları

Nur Talebelerinin Risâle-i Nur'dan aldıkları dersle tesis edecekleri kardeşlik ve muhabbet atmosferi, ehl-i dalâlet ve zındıkanın şeytânî hedeflerine ve münafıkane hücumlarına karşı çok mükemmel ve emniyetli bir sığınak hükmündedir. Gizli dinsiz komiteleri münafıkane faaliyetlerle çeşitli planlar ve desiselerle Üstad Bediüzzaman Hazretlerini karalamak, nazarlardan düşürmek, ademe mahkûm etmek ve Nur Talebelerini ondan soğutmak ve vazgeçirmek hedefini her zaman birinci sıraya koymuşlardır. Bu durum her dönemde çeşitli plan ve desiselerle devam etmiş ve günümüzde de yeni planlarla güncellenmiştir.

Bu şeytaniyete her zaman dikkat çeken Üstad Bediüzzaman Hazretleri, bir mektubunda bu önemli hakikati şu ifadelerle dile getirmektedir:

“Gayet ehemmiyetli bir meseleyi tekrar size söylememe kuvvetli, manevî bir ihtar aldım, şöyle ki: Perde altındaki düşmanımız münafıklar, şimdiye kadar yaptıkları gibi, adliyeyi ve siyaset ve idareyi zahirî dinsizliğe âlet edip, bize hücumları akim kaldığı ve Risâle-i Nur'un fütuhatına menfaati olan eski planlarını bırakıp, daha münafıkane ve şeytanî da hayrette bırakacak bir plan çevirdiklerine dair buralarda emareleri görüldü. O planların en mühim bir esası, has, sebatkâr kardeşlerimizi soğutmak, fütur vermek; mümkün ise, Risâle-i Nur'dan vazgeçmektir. Hatta Risâle-i Nur erkânlarına karşı da, benim şahsımın kusuratını, çürüklüğünü gösterip, zahiren dindar ehl-i bid'adan bazı şöhretli zatları gösterip; 'Biz de Müslümanız, din yalnız Said'in mesleğine münhasır değil' deyip, bize karşı perde altında cephe alan zındıklara ve anarşilik hesabına o safdil ehl-i diyanet ve hocaları âlet edip istimal ediyorlar.”¹

Bir başka mektubunda da bu şeytanî planları şu şekilde haber vermektedir:

“Kardeşlerim, şimdi tam tahakkuk etti ki, resmen bana ihanet ve hakaret etmek, onunla, teveccüh-ü âmmeyi hakkımda kırmak için gizli bir tedbir kurulmuş. Benim bütün dostlarımı perde altında soğutmak ve ürkütmeye çalışıyorlar.”² Evet, maalesef bu planların günümüzde de değişik şekilleriyle devam ettiğini biliyoruz. Çok gizli ve perde altında, sûret-i haktan görünerek münafıkane sergilenen bu oyunlar karşısında Nur Talebelerinin son derece dikkatli olmaları kaçınılmazdır:

“Maatteessüf, Risâle-i Nur'un imansız ve emansız cinnî ve insî düşmanları, onun çelik gibi metin kalelerine, elmas kılıcı gibi kuvvetli hüccetlerine mukabele edemediklerinden, çok gizli desiseler ve hafî vasıtalarla, haberleri olmadan, yazarların şevklerini kırmak ve fütur vermek ve yazıdan vazgeçirmek cihetinde şeytancasına hücum edip darbe vuruyorlar.”³ “Hatta hakikî mü'minler dahi bazen ehl-i dalâlete taraftar olmak gibi dehşetli hatada bulunuyorlar.”⁴ Ayrıca “meşrebini çok beğenen bazı zatlar ve hodgâm bazı sofî meşrebler ve nefsi emmaresini tam öldürmeyen ve hubb-u cah vartasından kurtulmayan bazı ehl-i irşad ve ehl-i hak, Risâle-i Nur'a ve şakirdlerine karşı kendi meşreblerini

ve mesleklerinin revacını ve etbalarının hüsn-ü teveccühlerini muhafaza niyetiyle itiraz edecekler; belki dehşetli mukabele etmek ihtimali var.”5

Bütün bu ifadeler, hem hariçten hem dâhilden büyük darbelere maruz kalınacağına bir göstergesidir. Bu dehşetli hücumlara ve desiselere karşı Üstad Bediüzzaman Hazretleri: “Ey kardeşlerim, bu zamanda öyle dehşetli cereyanlar ve hayatı ve cihanı sarsacak hadiseler içinde hadsiz bir metanet ve itidal-i dem ve nihayetsiz bir fedakârlık taşımak gerektir.”6 diyerek, Nur Talebelerini sağlam ve sarsılmaz bir duruş sergilemeye dâvet etmiştir.

Günümüzün en kıymetli, paha biçilmez mesleği Risâle-i Nur Talebeliğidir. “Bu zamanda hizmet-i imaniyede hazz-ı nefsinı bırakıp ve mahviyet ile tesanüd ve ittihadı muhafaza eden bir halis kardeşimiz, bir veliden ziyade mevki alıyor.”7 diyen Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Nur Talebeliğinin yüksek derecesini bildirerek; “Madem biz böyle sarsılmaz ve en yüksek ve en büyük ve en ehemmiyetli ve fiyat takdir edilmez derecede kıymettar ve bütün dünyası ve canı ve cananı pahasına verilse yine ucuz düşen bir hakikatın uğrunda ve yolunda çalışıyoruz; elbette bütün musîbetlere ve sıkıntılara ve düşmanlara kemal-i metanetle mukabele etmemiz gerektir. Hem, belki karşımıza aldanmış veya aldatılmış bazı hocalar ve şeyhler ve zahirde muttakiler çıkartılır. Bunlara karşı vahdetimizi, tesanüdümüzü muhafaza edip onlar ile uğraşmamak lâzımdır, münakaşa etmemek gerektir.”8 ifadeleriyle de, Nur Talebelerinin her vakit ihtiyat ve teyakkuzda olmalarını istemiştir.

“Aziz kardeşlerim, evvel âhir tavsiyemiz, tesanüdünüzü muhafaza; enaniyet, benlik, rekabetten tahaffuz ve itidal-i dem ve ihtiyattır.”9 diyerek Risâle-i Nur Talebeleri arasındaki ittihad ve tesanüde çok ehemmiyet veren Üstad Bediüzzaman Hazretleri, “Ehl-i dalâletin tarafgirleri, enaniyetten istifade edip, kardeşlerimi benden çekmek istiyorlar. Hakikaten insanda en tehlikeli damar enaniyettir. En zayıf damar da odur. Onu okşamakla çok fena şeyleri yaptırabilirler. Ey kardeşlerim! Dikkat ediniz, sizi enaniyette vurmasınlar, onunla sizi avlamasınlar”10 ikazlarını sık sık tekrarlamıştır. Risâle-i Nur Talebelerinin ittihad ve tesanüdünü ilk sıraya koyan Üstad Bediüzzaman Hazretlerinin şu ifadeleri de son derece mühimdir:

“Evet, şeytan-ı ins ve cinnî her cihette hücum ederler. Arkadaşlarımızdan metin kalpli, sadakati kuvvetli, niyeti ihlâslı, himmeti âli gördükleri vakit, başka noktalardan hücum ederler.”11 “Münafıkane ve desisekarane iğfal ve hile damını (tuzağını) istimal ediyor. Dostlarımızı hubb-u cah (makam, mevki, şöhret sevgisi), tama (doymazlık) ve havf (korku) ile aldatmak ve beni bazı isnâdât ile çürütmek istiyorlar.”12 “Ey kardeşlerim, dikkat ediniz. Vazifeniz kudsiyedir, hizmetiniz ulvîdir. Her bir saatiniz, bir gün ibadet hükmüne geçebilecek bir kıymettendir. Biliniz ki, elinizden kaçmasın.”13 İhlâs Risâlesi’nin devamı mahiyetindeki “Kur’ân-ı Hâkim’in tilmizlerini (talebelerini) ve hadimlerini (hizmetkârlarını) ikaz etmek ve aldanmamak için yazılmış”14 olan Yirmi Dokuzuncu Mektub’un Altıncı Risâle Olan Altıncı Kısmı, ehl-i dalâlet ve zındıka komitelerinin münafıkane hücumlarına karşı Risâle-i Nur Talebeleri için çok mükemmel ve emniyetli bir sığınak hükmündedir.

Evet, “Risâle-i Nur, kendi sadık ve sebatkâr şakirtlerine kazandırdığı çok büyük kâr ve kazanç ve pek çok kıymettar neticeye mukabil; fiyat olarak, o şakirtlerden tam ve halis bir sadakat ve daimî sarsılmaz bir sebat ister.”15 Bu sebeple, “Risâle-i Nur dairesi dışında başka bir çığır açmak, müstakîm ve metin olan cadde-i Kur’âniyeye çok büyük zarar verip, zındıkaya bilmeyerek bir nevî yardım etmek”16 olacağına dikkat çeken Üstad Bediüzzaman Hazretleri, Risâle-i Nur Talebelerine şu mühim telkinde bulunmaktadır: “Aziz, sıddık kardeşlerim, sakın sakın dünya cereyanları, hususan siyaset cereyanları ve bilhassa harice bakan cereyanlar sizi tefrikaya atmasın”17 Bu telkinata sadık kalarak, günümüz cereyanlarına bilhassa siyasî cereyanlara kapılmayıp Risâle-i Nur Talebeliğine tam sarılarak, ittihad ve tesanüdü muhafaza edip; gizli komitelerin Nur Talebelerini Risâle-i Nur’dan ve Üstad Bediüzzaman’dan vazgeçirmek planlarını akim bırakmak gerekmektedir. Yoksa “o dairenin haricinde, ekseriyetle bu memlekette bu hususî ve cüz’i ve yalnız şahsî hizmet veya mağlûbane perde altında veya bid’alara müsamaha suretinde veya tevilât ile bir nevi tahrifat içinde hizmet-i diniye tam olamaz.”18

Bu itibarla, Nur Talebelerinin, sahneye sürülen bu oyunlar karşısında son derece dikkatli olması gerekmektedir.

Evet, “Hak neşv-ü nema bulacaktır—eğer, çendan toprakta gizlense... Ve taraftar ve mültezimleri muzaffer olacaklardır—eğer, çendan zaman ve zeminin merhametsizliğinden, az ve zayıf olsalar...”19 “Cenâb-ı Hak, ehl-i iman ve Risâle-i Nur Şakirtlerini bu musîbetlerin şerrinden muhafaza eylesin.”20

DİPNOTLAR:

1- Tarihçe-i Hayat 751. 2- age. 755. 3- age. 443. 4- age. 481. 5- age. 480. 6- age. 481. 7- Şuâlar 502. 8- age. 499. 9- age. 494. 10- Mektubat 722. 11- age. 725. 12- age. 711. 13- age. 726. 14- age. 699. 15- Tarihçe-i Hayat 498. 16- age. 498. 17- age. 499. 18- age. 738. 19- Muhakemat 23. 20- Tarihçe-i Hayat 481.